

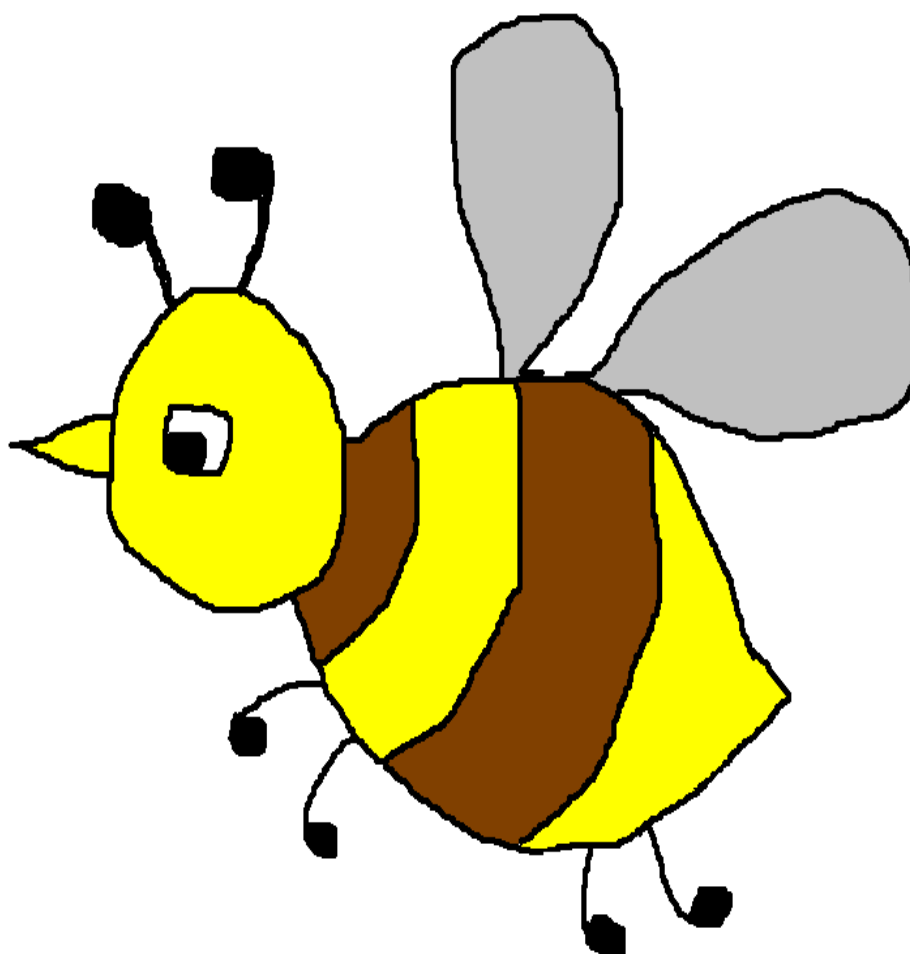
ČASOPIS

1.ČÍSLO

VČELIČKY

VDÁVÁ TRÍDA VČELIČEK

MATEŘSKÁ ŠKOLA ZBRASLAVICE

Na úvod.

Právě držíte náš nový časopis, který už podle názvu „Včeličky“, je prací a chloubou dětí ze třídy Včeliček. Opravdu, děti si velmi rády hrají na svět dospělých, na různé „dospělácké“ činnosti a zaměstnání. A tak z velmi příjemné hry s mikrofonem na reportéry a novináře vznikl nápad. Proč bychom si nezkusily vydat vlastní časopis. O tom jak by se měl jmenovat, se rozproutila velká diskuse: Blesk, Hlas kamarádů, Sluníčko a ještě spoustu dalších. Ale nakonec zvítězil názor: „Když jsme Včeličky, bude se tak jmenovat i náš časopis!“ A už se sypaly ze štřapatých hlaviček další nápady: „Budeme si tam malovat, fotky by tam měly být, taky hádanky a hlavolamy a hlavně tam musí být napsáno, že tady jsme všichni kamarádi, že se máme rádi a vůbec se nepereme.“

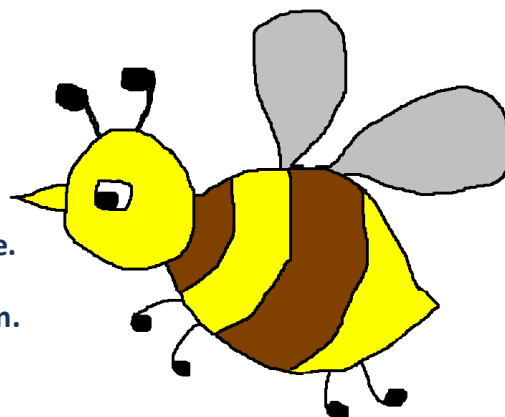
Ze všech těch nápadů vzniklo tedy naše první číslo „Včeličky“. Budte prosím, shovívaví a odpusťte nám chyby, kterých se při naší prvotině jistě dopustíme. Pokud se vám náš časopis bude líbit, rádi budeme v našem snažení pokračovat.

Vaše děti Včeličky .

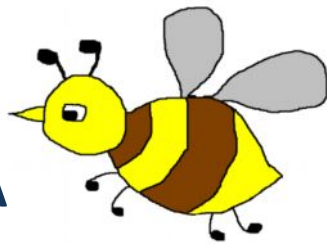
ZÁSADY VČELIČEK, PRIMA KLUKŮ A HOLČIČEK

1. Umím poprosit, poděkovat, pozdravit.
2. Neničím hračky ani práci kamarádům.
3. Neubližuji kamarádům, nehádám se, neposmívám se.
4. Nemluvím sprostě ani hrubě, nežaluji, neodmlouvám.
5. Pomáhám kamarádům, slabším, menším.
6. Jsem přátelský, kamarádský.
7. Uklízím po sobě hračky, oblečení, věci.

KAMARÁD

Kamarád je ten,
kdo jde se mnou ven.
Ať je velký nebo malý,
nemusí být dokonalý.
Pomůže mi v těžké chvíli,
zrovna když mi dojdou síly.
Když jsi smutný, pohladí tě,
rozveselí, pobaví tě.
Tráví s tebou volný čas,
nebudeš sám, přijde zas!

VLAŠTOVKA

Vlaštovka se chlubí dětem,
že má zrovna před odletem.
Začíná už vítr foukat,
listí padá ze stromů,
červíčky už zalézají
do všech dírek u domů.
Vlaštovka se pochlubila,
že si velmi popílí
poletí prý do Afriky,
bude honit motýly.

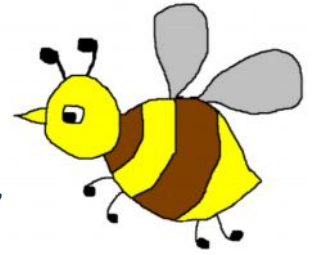
VČELIČKY

Jedna včelka, druhá, třetí,
to je třída našich dětí,
my jsme prima dětičky,
jako pilné včeličky.

Jsme jak včelky pracovitě,
co dokážem, uvidíte:

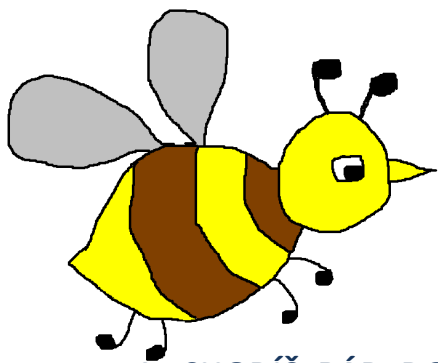
„Leť, včeličko, leť,
ukaž nám to hned!“

Bzum, bzum, bzumy, bzumy,
každá včelka létat umí,
bzum, bzum, bzumy, bzum,
děti plný dům!

HŘÍBEK

„Dobré jitro, hříbky, hříby,
proč jste zticha jako ryby?
Pozdravení přece není,
nic těžkého k naučení.
Až si sednu do louky,
naučím vás slušně smekat
sametové klobouky.“

ANKETA – DĚTI SE PTALY KAMARÁDŮ

1. CHODÍŠ RÁD DO ŠKOLKY A PROČ? CO SE TI V NAŠÍ ŠKOLCE LÍBÍ?

- ❖ Chodím rád, hlavně kvůli úkolům a nebo když něco vyrábíme. LUKÁŠEK
- ❖ Do školky chodím rád, je tu hodně kamarádů, hodně hraček a taky mám dole u Koťátek brášku. VOJTÍŠEK P.
- ❖ Chodím sem ráda. Ráda si tu hraju, jsou tu kamarádi a taky mám ráda úkoly. NIKOLKA
- ❖ Do školky chodím ráda. Mám tu hodně kamarádů a taky si tu můžeme hrát. Doma jenom uklízím a uklízím! ANDREJKA
- ❖ Je tu hodně kamarádů a taky hodně hraček. Mám to tady rád. DAVÍDEK L.
- ❖ Je to tu hezké, protože Jiřík je na mě hodný a nebere mi hračky a jsou tu kamarádi co se neperou. MARKÉTKA
- ❖ Chodím sem rád, je tu hodně dětiček a pěkná dráha. JIŘÍK D.
- ❖ Chodím sem ráda, malujeme trička a taky výzdoba ve třídě se mi líbí. PETRUŠKA

2. MÁŠ VE ŠKOLCE KAMARÁDY? MÁŠ JE RÁD A PROČ?

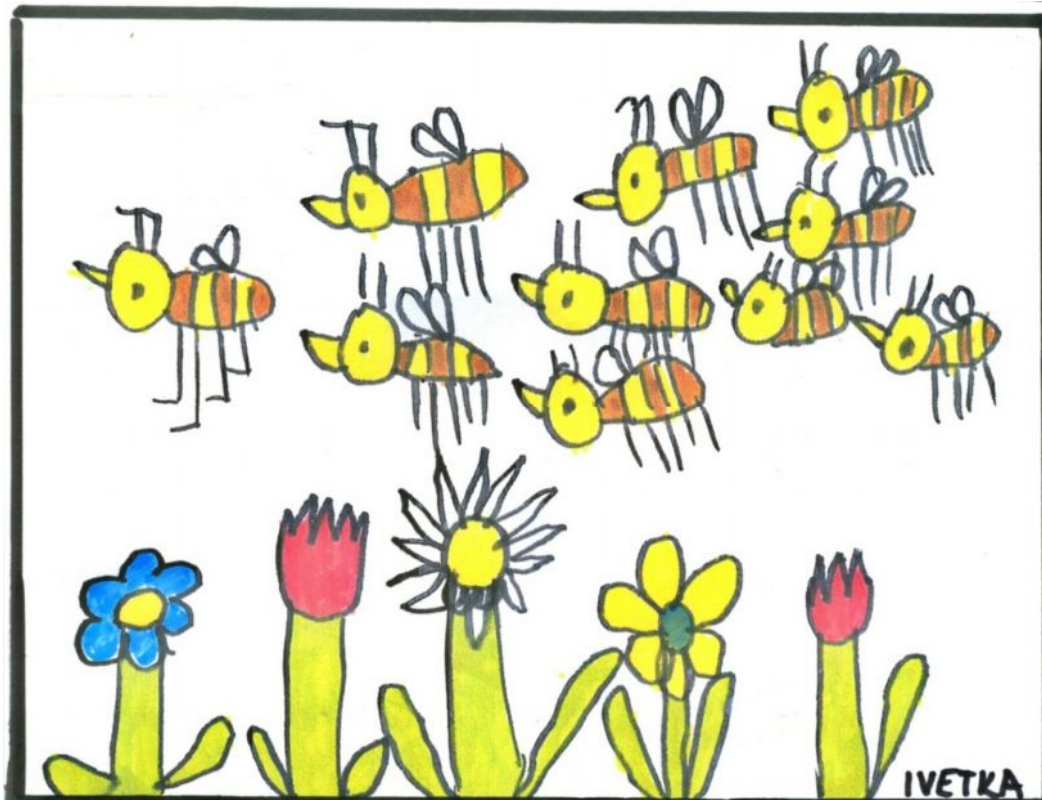
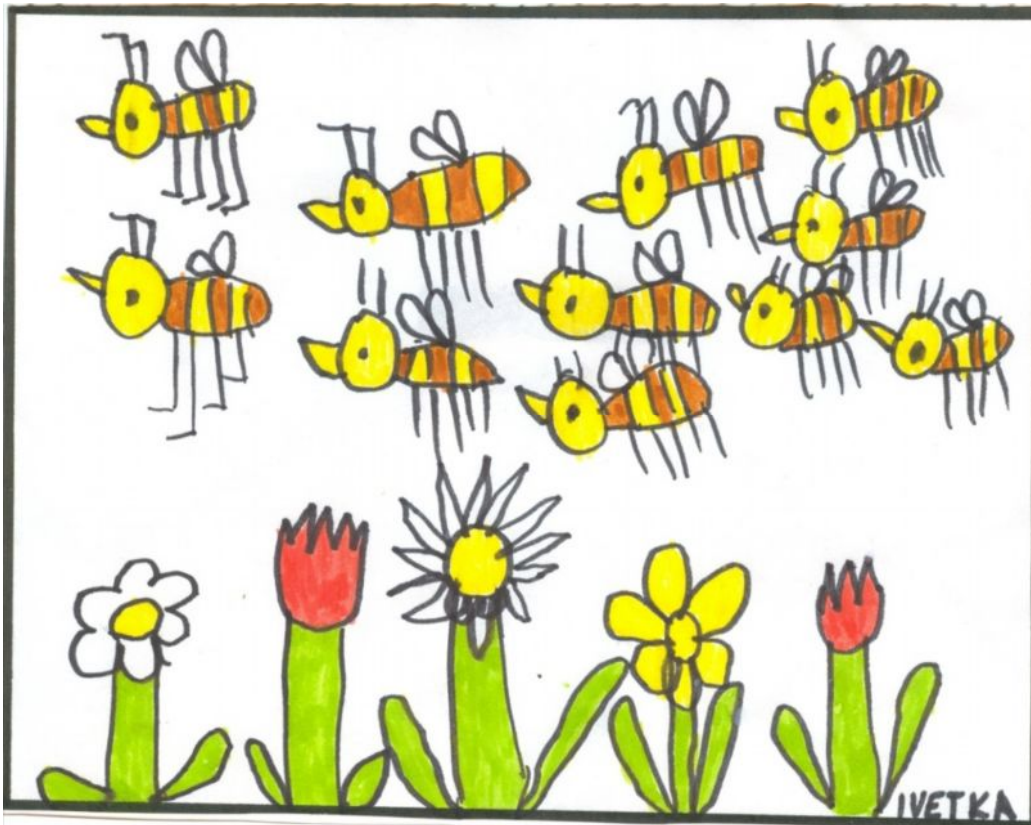
- ❖ Mám tu Vojtu, Elišku, Kryštofa,.... „A proč je máš rád?“ Proto! ONDRÁŠEK
- ❖ Vojtu, Nikolku, Luboška, Jiříka,.... ,protože se se mnou kamarádí. FILÍPEK E.
- ❖ Mám tu hodně kamarádů a chodím sem rád. KRYŠTOF
- ❖ Mám ráda Nikolku, protože s ní kamarádím a taky má hezky růžový nalakovaný palec na noze. IVETKA
- ❖ Mám tu kamarády Vítka a Luboška, protože si stavíme stavby a když se na sebe naštveme, tak spolu stejně kamarádíme dál. A ne Vítkovi se mi líbí brýle. DAVÍDEK D.

3.CO VÁM V NAŠÍ ŠKOLCE CHYBÍ, CO BY JSI VYLEPŠIL(A)?

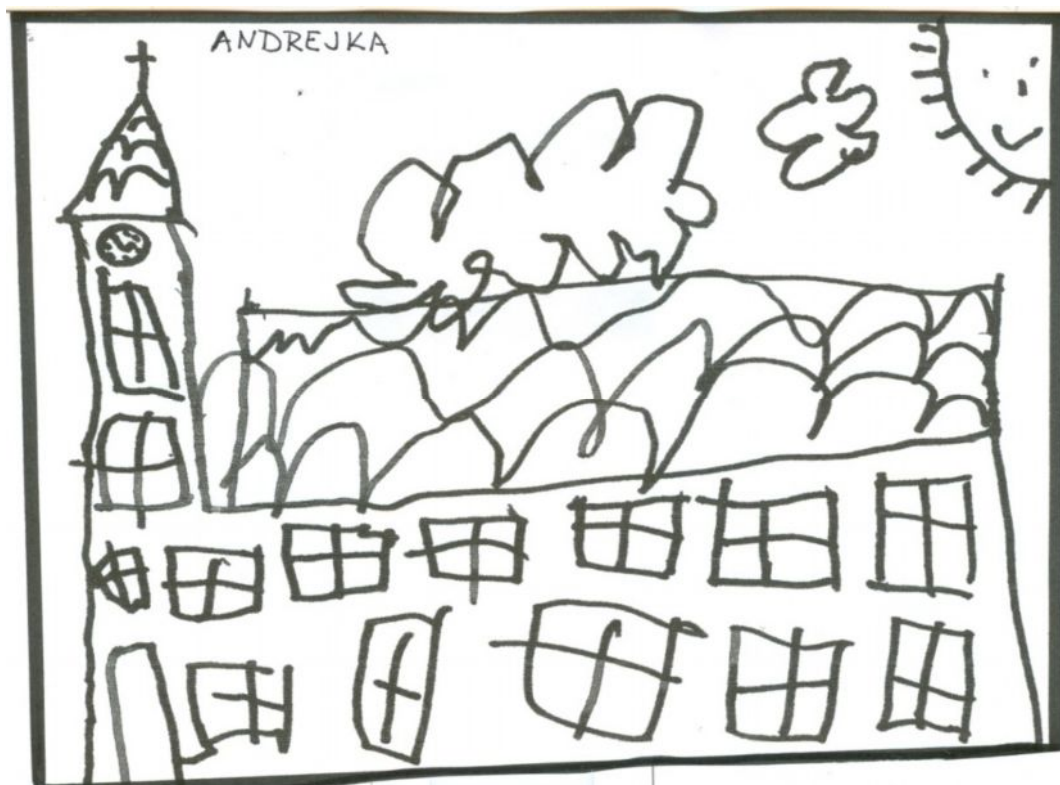
- ❖ Bylo by potřeba nové piano. TOMÁŠEK
- ❖ Koupila bych nový koberec - duhový. NATÁLKA
- ❖ Je tu potřeba klouzačka, nové dveře a vymalovat na žluto. ANDREJKA
- ❖ Chtělo by to nové skřínky, tyhle už jsou staré. VOJTÍŠEK B.
- ❖ Je tu potřeba vymalovat na oranžovou a taky nová světla. FILÍPEK CH.
- ❖ Chybí tady párátka. Nemáme čím si vyčistit zuby, když tam máme maso. Taky bych namalovala včeličky všude na zdi. IVETKA
- ❖ Přestavěl bych celou školku, okna nová, támhleto zeď jinam a dveře taky... DAVÍDEK D.

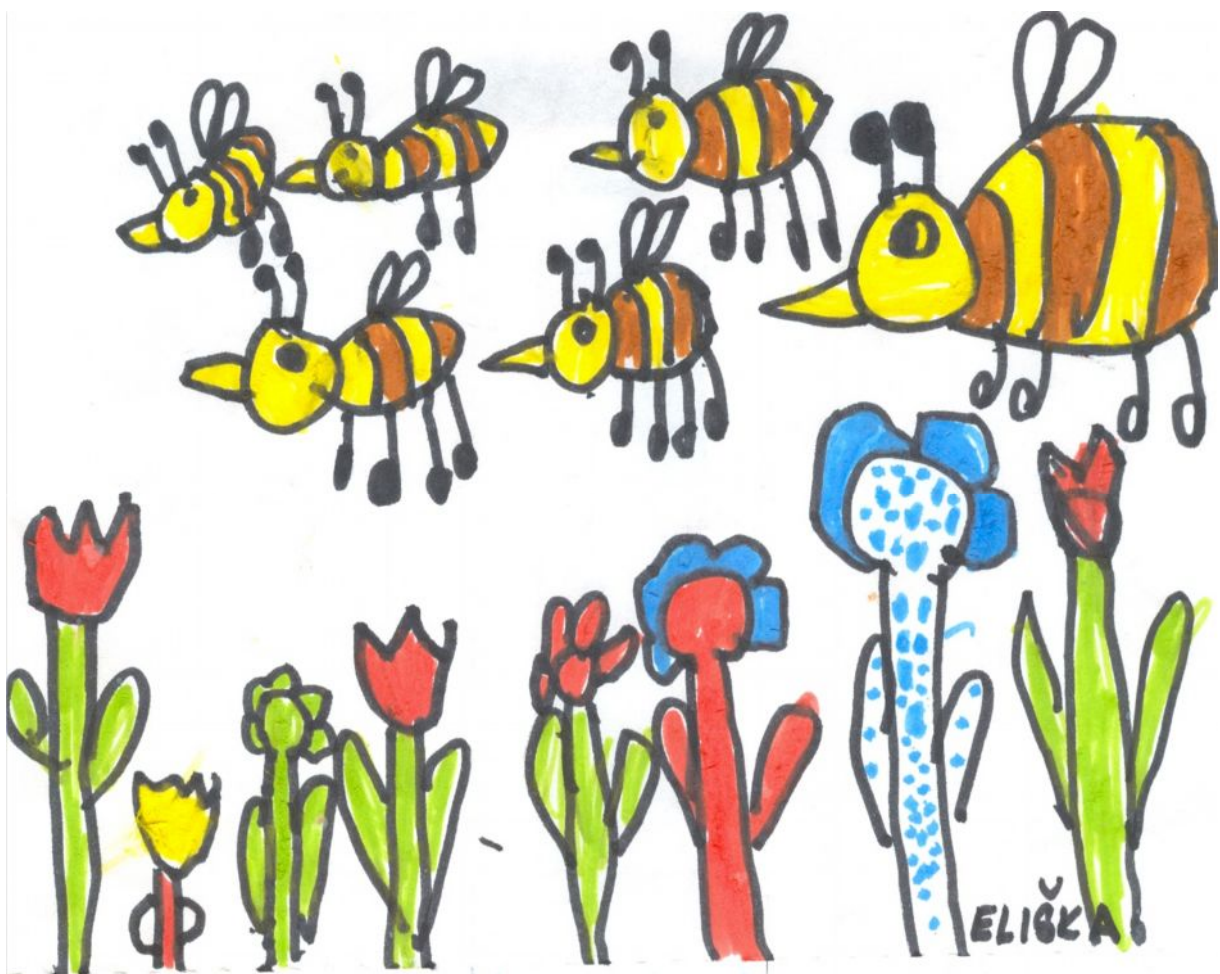
Najdi 5 rozdílů:

DOMALUJ OBRÁZEK

Spočítej, kolik na obrázku létá včeliček, kolik vidíš kytiček. Přiřaď každou včeličku ke kytičce. Je na obrázku více včeliček nebo kytiček? Najdi dvě kytičky, které mají stejnou barvu.

KOUZELNÝ LES

NAŠE SPOLEČNÁ POHÁDKA

Bylo, nebylo, stál jeden les. Nebyl to obyčejný les, ale byl kouzelný. V tom lese rostly houby, hodně hub a také to byly kouzelné houby. Když někdo snědl houbu z toho lesa, byl hned mladý jako dřív. A když z toho lesa vyšel, byl zase starý jako před tím. Když někdo v tom lese kopl do houby, byla smutná a brečela. Když někdo houby sebral do košíčku, zase se vrátil na stejné místo, odkud přišel.

Jednou se v tom lese ztratil kluk Filip. Našel ho hříbek a odnesl ho do mechu do měkké postýlky. Pak se Filip vzbudil a ptal se: „Kde to jsem?“ A protože ho našly ještě jiné houby a taky muchomůrka, tak mu pomohly a odnesly ho domů.

Někdy jindy přišel do toho lesa pán. Hříbek to zjistil a šel ho pozorovat, co tam bude dělat. Ten pán šel sesbírat jeho brásky hříbečky. Když je přinesl domů, chtěl si z nich udělat smaženici. Hříbek je chtěl zachránit a tak tomu pánovi nabídl, že když si do něj kousne, bude mladý pořád.

Další příhoda se stala klukovi Honzovi. Taky v tom lese zabloudil a jak hledal cestu domů, tak najednou usnul. Něco ho vzbudilo v noci. Byla to sova. Honza se lekl a utíkal. Napadlo ho, že vyleze na strom a podívá se. Viděl světlo a za ním šel. Šel a šel, až přišel ke klouzku. Ten má totiž hlavičku takovou lesklou a žlutou jako světlo. To bylo překvapení. Musel ale dál hledat cestu domů. Hledal, bloudil až potkal maminku, která už o něj měla strach a taky ho hledala.

To je konec pohádky. Všechno dobře dopadlo.

O ČERVENÉM AUTÍČKU

Co si vypráví Vítek s maminkou před spaním.

Bylo jedno autíčko celé červené a nemělo kamaráda. Jelo ke škole, počkalo až zazvoní zvonek. Vyběhli kluci, celí kudrnatí a pihatí a taky holky s culíčkami. Poslední kluk měl na hlavě kšiltovku a jmenoval se Pepíček. Autíčko se zeptalo: „Chceš být se mnou kamarád?“ „Chci.“ „Tak pojed' se mnou na výlet.“ Pepíček ale slíbil mamince, že si napíše nejdřív úkoly. Tak si napsal úkoly a jeli. Jeli do ZOO do Dvora Králové. Když pak zjistily, že už je moc hodin, dali si ještě dobrou zmrzlinu. A protože to nebylo obyčejné autíčko, ale kouzelné, ta byly doma na to šup. Pepíček to mamince všechno vyprávěl, než šel spát. Potom se šla maminka na autíčko podívat do garáže.

NAŠE OBRÁZKY

Filípek Ečer

Nikolka Křivánková

Davídek Duspiva

Vítek Šimek

Lukášek Zich

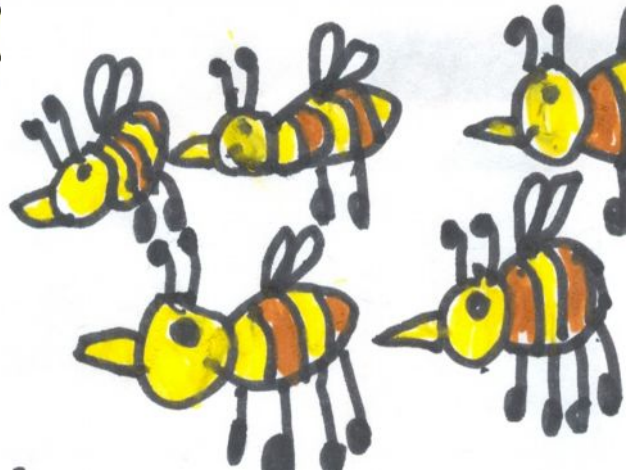
Deniska Semerádová

PODZIM

Možná, že máš radost,
možná, že máš zlost.

Když příroda řekla:
„Léto končí, dost!“

Podzim už tu krouží,
krouží dokolečka,
svoje dveře otevřela
i naše školička.

MRAKY

Potkaly se mraky:

„Ty jsi mrak? Já taky!“

pak se pochlubily,
kolik mají síly.

Jeden řekl: „Jsi malý!“

Druhý: „Třesky, plesky!“

Přitom jak se praly,
létaly z nich blesky!

SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

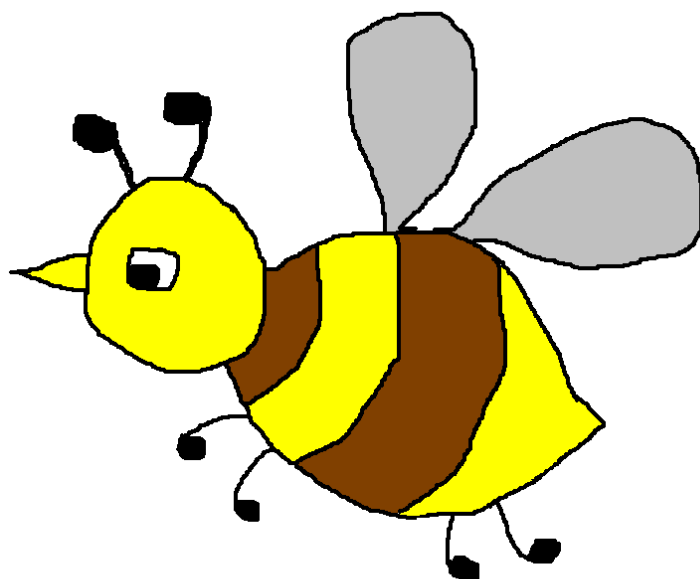
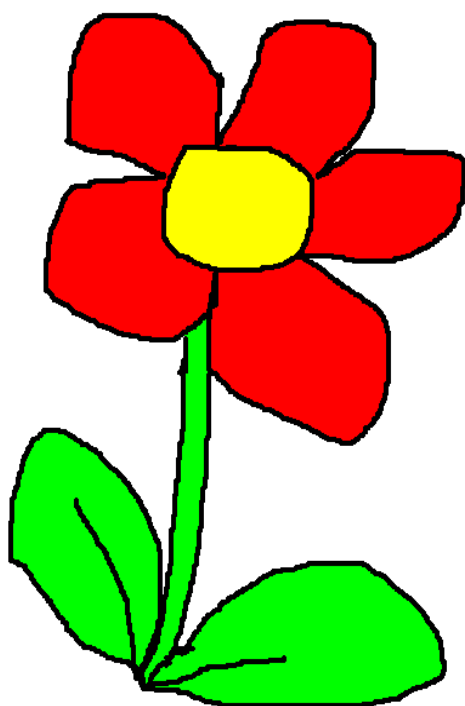
Vzniká časopis, který je dalším dobrým krokem vpřed. Děti v něm všem ukáží, co dovedou pod křídly fantazie, pod jednou střešou s dobrými kamarády a pod vedením učitelek, které mají svou práci rády.

Přála bych si, aby se „Včeličce“ dařilo, aby „létala“ do Vašich rodin pravidelně, a aby byla nám všem k užitku.

Včeličko, šťastný let.

Iva Kapková

ředitelka MŠ

Sponzorem tohoto časopisu jsou Silnice Čáslav - holding, a.s.